

af dem, der under tidligere Forhold have holdt paa, at vi skulle bygge paa fremmede Bærster eller Kjøbe; men Forholdene ere i Diebliffet saaledes, at jeg dog vilde sige, at det var rigtigere og bedre, om vi kunde erhverve Skibet andetsfedsfra, fordi vort eget Bærst har fuldt op af Beskjæftigelse i lang Tid, og fordi vi kunne skabe en ny Virksomhed paa Bærstet, en Virksomhed, hvortil vor Flaade trænger, ved at lade Bygningen af Skibet foregaa andetsfeds, saaledes at det kunde erholdes hurtigere. Naar de Bevillinger blive giene, som her staa paa Finantsloven, vil der være paa Bærstet til Arbejde til næste Aar foruden det sædvanlige Reparationsarbejde: Fremme af „Helgoland“ foruden den nye Kantserbaad, hvorpaa der skal begyndes. Det vil allerede være meget Arbejde, og dertil kommer, hvad jeg haaber, at det ærede kongevalgte Medlem (Lugen) vil give mig Ret i, at det kunde være ønskeligt, om vi kunde tage fat med større Kraft end hidtil paa Standtættelsen af vore ældre Skibe. Hvis jeg altsaa har Ret deri, at Skibet, hvorpaa der begyndes nu, først kan tilveiebringes paa vort eget Bærst efter Forløbet af 3—4 Aar, og hvis jeg maatte have Ret i, at vort Bærst ved de Arbejder, som iøvrigt ere foreslaaede og hvortil der iøvrigt er stor Trang, vil være fuldt ud beskjæftiget i det kommende Finantsaar, skulde jeg anse det for ønskeligt, at Regjeringen blev sat i Stand til at anskaffe paa den hurtigste og bedste Maade et saadant Kantserstib, hvortil der nu er søgt Bevilling, og at der istedetfor 200,000 Kr. blev bevilget 5 Millioner Kr. Det er den Pris, som et saadant Stib omtrent vil koste. Med Hensyn til den pantsrede Kanonbaad er jeg særdeles taknemmelig for, at den nu er bleven foreslaaet og foreslaaet netop, som den høitærede Minister har bragt det i Forslag, at altsaa den forlangte Bevilling er bleven forøget fra 500,000 Kr. til 760,000 Kr. Der har været stor Strid om, hvad der var bedst, enten faste eller flydende Forter. Jeg holder nu ubetinget paa, at faste Forter var det Ønskeligste, og at det altsaa var bedre at faae nogle faste Forter til den ydre Forsvarslinie end flydende, men jeg er paa den anden Side ogsaa af den Mening, at flydende Forter ere bedre end slet ingen Forter, og jeg betragter denne pantsrede Kanonbaad som en Art Spørt til Forsvar for den ydre Linie. Denne pantsrede Kanonbaad kan ligge paa lavere Vand, kan være saaledes beskyttet, at den ikke frag bliver ødelagt af fjendtlige Skibe, og den vil faae et saadant Skyts, at den kan danne i alt Fald et lille flydende Fort. Lad os blot faae denne pantsrede Kanonbaad, og lad os saa iøvrigt faae faste Forter bagefter, men lad os først faae den saa hurtigt som muligt. En Ting har jeg savnet i det høitærede Udvalgs Betænkning, og det er et Forslag med Hensyn til Aggersøund, hvad jeg naturligvis ogsaa har savnet i den høitærede Regjerings For-

slag. Det forekommer mig, at dette var Noget, hvorefter ikke blot Regjeringen og dette Thing, men ogsaa Regjeringen og det andet Thing tidligere have været enige, og som hænger sammen med den Erkjendelse, at det var vigtigt for Flaadens Udvikling og dens Benyttelse, at en beskyttet Havn eller et Tilflugtssted, hvad man nu vil kalde det, havde i Store Belt. Det har derfor undret mig, hvorfor der slet ikke er blevet optaget Noget derom, hverken af den høitærede Regjering eller af det høitærede Udvalg, og jeg beder derfor i al Bestehenhed om jeg turde vente en Oplysning om, hvorvidt denne Mangel skyldes, at man ikke længere er saa fast i den Tro paa Nødvendigheden af et saadant beskyttet Punkt i Store Belt, som man tidligere var, eller om det hænger sammen med en anden Betragtning, nemlig den, at et saadant beskyttet Punkt mere henregnes til de Foranstaltninger, som skulde træffes, naar en samlet Forsvarsplan lagdes. (Carstensen: Naturligvis!). Jeg synes, at der var et æret Medlem, der sagde: Naturligvis; men naar dette Sidste er Tilfældet, saa vil jeg tillade mig et Spørgsmaal. Naar vi saaledes begynde, som vi nu begynde — jeg ser med Glæde, at vi, da vi ikke kunne faae en samlet Forsvarsplan, begynde derpaa stykkevis — hvorfor vil man da ikke tage det Stykke med, som hører med til det, vi Allerede, og hvorom Alle ere enige? Jeg forstaaer det ikke, men det er maaske ogsaa begrundet i den høiere Politik, og den er jeg ikke saa kyndig i som mange Andre.

Ordføreren (Bloug): Den høitagtede Ministers Forslag til § 23 under Nr. 30 angaaende Ombygning af Østakaderne paa Nyholm skal Udvalgets Flertal tillade sig paa det Bedste at anbefale. Det er givet, at disse Østakader ere saa brøstfædige, at de ere i Færd med at styrte om, og det kan paa ingen Maade gaa an, at Bærstet ligger aabent for Lyvehaand, ligesom det ogsaa i høieste Grad vil besværliggjøre Bevogtningen af Bærstet, dersom det ikke beskyttes af Østakader. Hvad den ærede Ministers Forslag til § 26 angaar, saa har Udvalget ikke kunnet fatte nogen sælles Mening om de tre første af dem, fordi de ere en Forandring af, hvad der har foresligget tidligere, og foreligger uden Motiver. Stemningen i Udvalgets Flertal for Anstæffelsen af flere Torpedobaade har imidlertid været saa bestemt og stærk, at jeg aldeles ingen Betænkning har ved paa Flertallets Begne at tage Udvalgets eget Forslag om Anstæffelsen af en Torpedobaad tilbage for Ministerens Forslag om Anstæffelsen af to saadanne. Mere tvivlsomt stiller Udvalget sig overfor det første af disse Forslag om Anstæffelse af Jernmateriel til et nyt Kantserbatteri af samme Klasse som „Helgoland“. Der kan ikke være Tale om, at vi skulde være imod en Udvikling af Spøerret i den Retning, som